

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/135/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4612000219
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4612000219.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci obžalovanej T. W. , pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany z 23.11.2012, sp. zn. OT/76/2012, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre 10. januára 2013 takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku s a

obžalovaná
T. W. , narodená XX.XX.XXXX v G., trvale bytom
G., B. I. XXXX, prechodne R.
B. U. na G. ulici v
G.,

odsudzuj e:

Podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (po zistení poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písmeno d/, písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona a po nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 Trestného zákona), na trest odňatia slobody 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona s a trest odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona s a u r č u j e skúšobná doba na 1 (jeden) rok.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona s a u k l a d á trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na 4 (štyri) roky.

odôvodnenie:

Okresný súd Topoľčany (ďalej len „súd prvého stupňa“) konajúci samosudkyňou rozsudkom z 23.11.2012 sp. zn. OT/76/2012 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) uznal obžalovanú T. W. (ďalej len „obžalovaná“) vinnou zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, na tom skutkom základe, že:

obžalovaná potom čo požila alkoholické nápoje, dňa 13.10.2012 asi o 19.05 hod. na štátnej ceste III/06460 v obci Veľké Bedzany v smere do Topoľčian ako nevodička viedla osobné motorové vozidlo továrenskej značky HYUNDAI ACCENT evidenčné číslo G. XXX H., napriek tomu, že nie je držiteľkou vodičského oprávnenia, počas jazdy narazila vpravo do oplotenia rodinného domu číslo XXX/XA, k zraneniu osôb pri nehode nedošlo, následne bola príslušníkmi ORPZ Okresný dopravný inšpektorát Topoľčany podrobená dychovej skúške na alkohol, respektíve či nie je ovplyvnená inou návykovou látkou alebo liekmi, ktoré môžu znížiť jej schopnosť bezpečne viesť vozidlo, pričom vykonanou dychovou skúškou prístrojom ALCOTEST Dräger 7410 číslo ARFM 0016, tlačiareň číslo ARHF - 0346, číslo merania 0629 bola u obžalovanej nameraná hodnota 0,83 mg etanolu na liter vydychnutého vzduchu.

Za tento prečin súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona (po zistení poľahčujúcej okolnosti uvedenej v ustanovení § 36 písmeno l/ Trestného zákona a po zistení priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písmeno m/ Trestného zákona) trest odňatia slobody na štyri mesiace so zaradením obžalovanej na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Ďalším výrokom napadnutého rozsudku súd prvého stupňa podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona uložil obžalovanej trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na štyri roky.

Napadnutý rozsudok bol obžalovanej, jej obhajkyňi (aj prokurátorovi) oznámený vyhlásením v ich prítomnosti na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa uskutočnenom 23.11.2012, ihneď po ktorom oznámení, teda včas, podala obžalovaná odvolanie, ktoré odôvodnila prostredníctvom svojej obhajcu písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 13.12.2012 tým, že súd prvého stupňa pri ukladaní jej trestu napadnutým rozsudkom neskúmal možnosť uloženia iného druhu trestu než trestu odňatia slobody. Poukázala pritom na existenciu dvoch výrazných poľahčujúcich okolností uvedených v ustanovení § 36 písmeno d/, písmeno l Trestného zákona, pričom v poradí prvú z nich súd prvého stupňa vôbec nezobral do úvahy.

Obhajkyňa obžalovanej na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu potvrdila, že odvolanie obžalovanej smeruje iba proti výroku napadnutého rozsudku o uložení jej treste, ktoré doplnila o aktuálnu informáciu a to v tom smere, že na odsúdenie vo veci Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 1T/98/2012 sa vzťahuje na obžalovanú amnestia prezidenta Slovenskej republiky.

Obžalovaná na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa stotožnila s argumentáciou svojej obhajkyne a navrhla, aby jej odvolaniu bolo vyhovené.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu za stavu, že odvolací súd má dostatočné podklady na vyriešenie predbežnej otázky, že sa na obžalovanú vzťahuje amnestia prezidenta Slovenskej republiky, navrhla zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste s tým, aby odvolací súd vo veci sám rozhodol tak, že obžalovanej uloží trest odňatia slobody s podmieneným odkladom v kombinácii s trestom zákazu činnosti.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

V rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej z citovaného ustanovenia Trestného poriadku, odvolací súd na podklade odvolania podaného obžalovanou preskúmal iba výrok o treste napadnutého rozsudku a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo.

Plnením z dôvodov vyššie uvedených na výrok o treste napadnutého rozsudku obmedzenej prieskumnej povinnosti odvolací súd následne zistil, že už orgánmi činnými v trestnom konaní bol v prejednávanej veci zadovážený dostatok dostupných dôkazov nevyhnutne potrebných na objasnenie všetkých skutočností dôležitých pre určenie druhu trestu a jeho výmery tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 odsek 1

písmeno d/ Trestného poriadku, ktoré dôkazy súd prvého stupňa ako potrebné pre svoje rozhodnutie o treste ukladanom obžalovanej na hlavnom pojednávaní v prejednávanej veci aj vykonal (§ 321 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku).

Súd prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov zameraných na objasnenie skutočností dôležitých pre určenie druhu trestu a jeho výmery na hlavnom pojednávaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych závažných chýb (§ 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku), ktoré by mohli mať vplyv na tieto zistenia, alebo v dôsledku ktorých by došlo k porušeniu práv obžalovanej na obhajobu.

Zistenia súdu prvého stupňa dôležité pre určenie druhu trestu a jeho výmery, ktoré mohol mať a mal za preukázané v čase svojho rozhodovania, tak mohli vychádzať a v podstate aj vychádzajú z výsledkov z vyššie uvedených hľadísk z úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania, zodpovedajúceho kritériám uvedeným v § 2 odsek 10 Trestného poriadku, pričom súd prvého stupňa okrem výnimky ďalej uvedenej pri hodnotení týchto dôkazov postupoval aj podľa ďalšej zásady trestného konania uvedenej v § 2 odsek 12 Trestného poriadku (teda predovšetkým ich v prejednávanej veci hodnotil tak jednotlivo ako aj v ich súhrne, a nepochybne aj podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu) a tiež sa pri ich hodnotení spravoval aj právnymi úvahami zodpovedajúcimi (s výnimkou ustanovenia § 34 odsek 1, odsek 6, § 36 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, ktoré v odôvodnení napadnutého rozsudku úplne absentujú) všetkým ostatným, v prejednávanej veci v tomto štádiu trestného konania do úvahy prichádzajúcim ustanoveniam Trestného zákona.

Odôvodnenie napadnutého rozsudku v časti týkajúcej sa výroku o treste je (s výnimkou vyššie uvedenej) v súlade s požiadavkami ustanovenými v § 168 odsek 1 Trestného poriadku, pretože súd prvého stupňa v ňom uviedol, ktoré všetky skutočnosti a z akých dôvodov vzal aj z ostatných hľadísk určenia druhu trestu a jeho výmery (§ 34 odsek 4 Trestného zákona) za dokázané, o ktoré dôkazy oprel tieto svoje zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, s ktorými (vrátane právnych úvah) sa aj odvolací súd stotožňuje a považujú ich za opodstatnené a zákonu zodpovedajúce na ne poukazuje majú ale súčasne za to, že u obžalovanej boli splnené v § 34 odsek 6, § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, s poukazom na existenciu troch výrazných poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písmeno d/, písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona a vzhľadom na nezistenie žiadnych priťažujúcich okolností uvedených v § 37 Trestného zákona ustanovené podmienky a predpoklady na uloženie iného druhu trestu ako trestu odňatia slobody spojeného s jeho samotným výkonom. Súd prvého stupňa totiž podľa názoru odvolacieho súdu v tomto smere neopodstatnene neprihliadol na dve podstatné poľahčujúce okolnosti, a to vek obžalovanej (blízky veku mladistvým), ako aj jej výrazné napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti, ktoré všetky skutočnosti a okolnosti vo svojom súhrne z hľadiska druhu trestu, uloženie ktorého obžalovanej v prejednávanej veci prichádzalo do úvahy, jeho výmery a napokon (a zvlášť) dosiahnutia jeho účelu mali a majú zásadnú povahu a význam.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd v predmetnej trestnej veci rozhodoval po 02.01.2013, bol povinný v zmysle ustanovenia § 7 odsek 1 Trestného poriadku vyriešiť predbežnú otázku, či sa na predchádzajúce odsúdenie obžalovanej vo veci Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 1T/98/2012 vzťahuje rozhodnutie prezidenta Slovenskej republiky o amnestii zo dňa 02.01.2012.

Odvolací súd preto doplnil dokazovanie vyžiadaním si aktuálneho odpisu registra trestov na obžalovanú, ktorý listinný dôkaz na verejnom zasadnutí prečítal postupom podľa § 269 Trestného poriadku a zistil, že na odsúdenie vo veci Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 1T/98/2012 (uložený trest odňatia slobody dva roky so skúšobnou dobou jeden rok, skúšobná doba končí 09.10.2013) sa na obžalovanú vzťahuje rozhodnutie prezidenta Slovenskej republiky z 02.01.2012 o tejto amnestii, a to podľa článku I. tohto rozhodnutia uverejneného pod číslom 1/2013 Z.z. (s účinkom, že sa na ňu ohľadne tohto trestu hľadí, ako keby nebola odsúdená).

Odvolací súd podľa § 321 odsek 1 Trestného poriadku zruší napadnutý rozsudok aj:

- pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie (písmeno b/);

- ak je uložený trest neprimeraný (písmeno e/).

Podľa § 321 odsek 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 odsek 1 alebo odsek 2 Trestného poriadku, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 § 321 Trestného poriadku zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného, vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Keďže odvolací súd zistil vyššie uvedené dôvody, podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku zrušil odvolaním obžalovanej napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste a za splnenia podmienok ustanovených v § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám odvolací súd (po tom, čo postupom podľa § 269 Trestného poriadku spočívajúcim v prečítaní aktualizovaného RT) vo veci rozhodol rozsudkom tak, že na podklade súdom prvého stupňa zistených a odvolacím súdom doplnených skutočností a okolností majúcich vplyv a význam pre určenie druhu trestu a jeho výmery avšak po ich zákonu zodpovedajúcom vyhodnotení obžalovanej uložil podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (zistiť poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písmeno d/, písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona a zistiť žiadnu priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 Trestného zákona), trest odňatia slobody štyri mesiace, výkon ktorého podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona podmienene odložil a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu jeden rok. Zároveň podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona uložil obdobne ako i súd prvého stupňa v nemennej výmere trest zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na štyri roky.

Odvolací súd mal za to, že takáto kombinácia druhu trestov ako aj ich výmera uloženej obžalovanej v prejednávanej veci odvolacím súdom, zodpovedá všetkým kritériám ustanoveným pre ukladanie trestu v § 34 odsek 4 Trestného zákona (spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútko, zistené poľahčujúce okolnosti a nezistená priťažujúca okolnosť, osoba páchatelky, jej pomery a možnosti jej nápravy, nemožnosť prihliadnuť na predchádzajúce odsúdenie vo veci OS Topoľčany sp.zn. 1T/98/2012), a preto je spôsobilý na dosiahnutie účelu trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona a to tak v oblasti individuálnej ako aj v oblasti generálnej prevencie, pretože zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovanou tak, že jej zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jej výchovu k tomu, aby viedla riadny život, súčasne aj iných odradí od páchania trestných činov a zároveň dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovanej spoločnosťou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.